

DE Frisici nominis origine, cum variaz & prolixz variorum sint disputationes & opinioniones, quas compendij causa hic recensere nequimus, relegabo lectorem ad perfectum Frisicæ gentis historicum Suffridum Petrum Leovvardiensem, Frisium, qui abundè factis hanc rem tractat in libello quodam hic Coloniz impresso. A Frisone tamen duce quodà ipsorum sic appellatos esse Frisones seu Frisios verisimilima est sententia. Viglius Zvviemus vir vndiquaque doctissimus, natione Friso, affirmat Frisones nomen suum antiquissimum à sæculis inde sibi vindicasse, nec vnquam, vti propemodum omnes reliqui Germanorum populi, id mutasse, eoq̃ue ab originum nomine sese insigniuisse, quòd in tanta caducarum omnium rerum confusione, ipsi originis suæ nomen interciderè non sunt passi. Veteres itaque hi Frisij & sedem & nomen tuentur suum, quanquam nonnullis & Chauçi olim dicti creduntur. Fit autem id vel ex ignorantia, vel ex antiquorum geographorù scriptis haud probè intellectis. Chauçi siquidem non Frisij, sed eorum fuere vicini. at cum Frisij à Rheni ostio, cui Fleuo nomen est, ad Amasium siue Amelin vsque flu. continuo iuxta Australis maris & Oceani Germ. littora habitent; Chauçi iisdem trans flumen vicini fuere, tandemq̃ue abolito veteri vocabulo toti in Frisiorum nomen concessere, hodieq̃ue Orientales Frisij vocantur, quos hæc nostra tabula non complectitur. Ad eorum autem differentiam hæc nostra Occidentalis Frisia dicitur, quæ eadem vera & antiqua illa Frisia est, quæ sola iisdem sedibus nomen suum tuetur. Hi itaque VVigevvonum, id est, maritimorum & littoralium natio sunt, littora Germaniz Aquilonaria tenentes. Gens ipsa ferox, robusti corporis, atque animi intrepidi, ad necem prona, & libertatis studiosa, exterorum peregrinorumq̃ue impatiens, castitatis amans, natos natalq̃ue suas incorruptas educant ad maturam vique ætatem: nec matura sunt illis coniugia, vnde proles accipiunt robustiores, in grandiuscula corpora enascentes, potationibus plus æ quo additi. Rei pecuariz magnoperè dediti, cum innumeros greges alant, ac boues omnium quos Europa habet optimos ac maximos ipsorum procreet regio. licet Anglia generosos gignat: ita vt hinc in omnem propemodum Europam abigantur, vaccis etiam foecundissimis abundant. Equos bello aptissimos educat magis quàm gignit. Indies autem magis magisq̃ue mercaturæ se applicant: nauticæ etiam rei studiosi, piscationibus insuper plerique inhiant. Regio hæc in quatuor diuiditur status, quorum eminentior est Gruningensis, de quo præcedenti folio diximus, reliqui sunt comitatus de Ostergoi, comitatus de VVestergoi, & comitatus septem Saltuum, vulgè Seuenvolden, horumque trium caput est vrbs Leovvardia, opulenta & munita satis, hæc aulam forumq̃ue habet quo litigantium causæ cognoscuntur, dijudicanturq̃ue. Huic vicinus est Zvviem pagus, Viglij Præsidis Bruxellensis natale solum. Doccum, Oostergoensis diocesis oppidum, Gemmam Frisium medicum ac mathematicum insignem nobis genuit. Stauerem oppidum hodie, olim potentissima erat ciuitas in stricto maris Australis, inundationibus autem frequentissimis ad inferiorem iam multò fortunam redacta est. Franichera diues & opulentum oppidum, in quo vt plurimum nobiliores homines degunt, quòd perduellium sui principis (qui tum Saxonicus dux erat) obsidionem fortiter sustinuerit, vnde amplo ab eo prærogatio, & privilegij præ cæteris Frisiz urbibus ornatissimum: agrum habet, quem admodum & vniuersa Frisia, planum ac pascuis foecundissimum, stagnis tamen, lacubus ac paludibus intercisum. Sunt & alia huius regionis nobilia oppida, arcibus castrisque, sicut hæc prædicta, munita. Aer vtrunque salutaris est, nisi quantum paludum exhalacione infectatur, quanquam & id labis, si quid est, ventorum beneficio expurgatur. Maris seuitij ita obnoxia, vt Choro flante sæpenuerò periclitetur, atque dudum præterito 170. anno, Calend. Nouembris, non pecudum modò, sed & hominum ad myriades vsque iacturam fecerit, vnde & in hodiernum diem diluuium istud die Allerheiligen fluth vocatur. Obq̃ue has causas frumenti parum ferax est, inundationes enim annuæ, sementem aut extinguunt, aut per agros omnes dispargunt. Vineta quoque ob nimium frigus, ventorumq̃ue rigorem regio non patitur. Sylvas etiam si habeat, tamen hæc sufficientes non sunt vt foco ligna ministrent. His itaque natura subuenit procreata gleba illa pingui ac bituminosa, quæ vento indurata lignorum penuriam subleuet, eamq̃ue in tanta habent abundantia, vt & vicinis regionibus subuenire illis queant. Sunt etiam nonnullæ in Oceano vicinæ Insulæ ad hanc regionem spectantes, arenosæ tamen omnes, quarum incolæ ex piscatura præcipuè viuunt.

